

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Yeri'at Shelomoh ...

Pappenheimer, Salomon Seligmann

המלש, מיהנפפ

Dyhernfurth, [5]571 [1810/11]

זנ העירי

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8834

יריעות שלמה חלק ג יריעה נו

אלא שבראש הלולב יוצאין שוב שני עליון מן השדרה ומעלה או עלה א' כפול לשנים שמשום כך נחלקו מפרשי הש"ס מהו הנקרא תיומת לענין פסול והכשר וכלומר זה שאמרנו במשנה נחלקה התיומת פסול לאין תיומת כוון התנא אם לתיומת העליון שבראש הלולב שגופל עליו היטב לשון תיומת סתם? או אם לכל תיומת ותיומת שכל העליון. אבל הגל מודים שכל זה המחובר שכל עלה ועלה נקרא ג"כ תיומת :

יריעה נו

עשן קטור. שניהם מורים על אותו הגשם הדק האוירי העולה מן גשם הצוער או מן הגשם המחומם למעלה כי שניהם בין עשן בין קטור מתולדות האש. אלא שהעשן הוא סך חלקים שהגשם הצוער מורכב מהם. שעי' האש התנתק הרכבת הגשם ויתפרדו חלקי ההרכבה זה מזה ולרוב דקותם וקלותם הם עולים למעלה מחמת שהאוויר שסביבם כבד מהם ועי"כ נדחקים הם למעלה מן האוויר הכבד והם נקראים עשן (רויך) ושם עשן עש המורה על הפסד הרכבת הדבר ודבקותו כמו כבדו אכלו עש ועלמי עששו ותמם כעש חמודו ונבנה מן עש עשן בתום גו"ן תאר האמנותי"ו כגו"ן ראשון ואחרון והיינו דבר הבא מהפסד ועשש הרכבת הגשם. והעשן לפי שיש בו חלקים מלחיים מן המלח היסודי של הגשם לפיכך הוא מר וחריף וגשם בעינים ומזיקים כשאר כל חומר חריף הנכנס בעינים. גם מראות העשן מחולפות שיש בו כמה מיני גוונים לבן שחור ופמוד כפי חלוק צבע חלקי הגשם שהעשן מורכב מהם ועמוד העשן כשהוא עולה ישר כלפי מעלה בלתי מתפצל לכאן ולכאן כדרכו תמיד או יכונה בשם רומב' או רומרה כמו כתיבות עשן (שה"ש ג' ו') מלשון תמר, שמתפשט ישר למעלה כאילן תמר שגדל ישר למעלה וכן ואש ותמרות עשן (יואל ג' ג') וכל הש"ס תהוה ועולה כמקל (יואל ל"ח) היונו עשן הקטרת שלפי שהי' נותן בו עשש מעלה עשן הי' עולה ישר כמקל. ומה שאמר סימרות לשון רבים לפי שהעשן אינו עמוד אחד כ"א קבוץ עמודים הרבה : אמנם שם קיטור. הנחתו על האדים והחלקים המימיים העולים מן גשם לח כשיוחס באור (דחמפף) כמו שאנו רואים בתבשיל

חס ולא כשמנערין אותו מן הקדרה אל הקערה שיוצא ממנו הכל בצורת עשן וכן ההכל היוצא מן המרתף לחוץ ותפוחי הב"ח בשעת החורף. וכן ההכל היוצא מן הימים והנחלים בבקר ובערב כולם יש להם צורת עשן ואינם עשן שהעשן הוא עצמות החלקים המלחיים שהגשם מורכב מהם בעצמותו שלפיכך יש להם טעם חריף כאמור. אבל הקיטור אינו כ"א חלקי המים הסגורים בגשם ע"כ המקרה ועי' שהגשם מתפשט ביותר ע"י חום האור עי"כ יתפתחו החלקים המימיים מחסגורם ויעלו למעלה ע"י הרוח הסגור בהם כי הרוח הסגור משיאם למעלה אלא שאין נחפסים בחוש הראיה רק אחר שיבואו באויר הקר שעי' אויר הקר הם נעשים בוששים ומצומצים זה בזה ומקבלים צורת עשן. ולפי שאינם כ"א חלקים מימיים אינם מזיקים לעינים כמו העשן. גם יש להם תמיד רק מראה א' שזה שלא כדרך העשן שיש לו הרבה מראות, גם העשן חס ויבש והקיטור חס ורח. שלפי שהעשן מורכב מחלקים היבשים של גשם שהם ג"כ בעלי מראות מתחלפות לכן הוא ג"כ יבש ומשונה במראות. והקיטור שהוא רק מחלקי מים פשוטים שאין להם רק מראה א' לכן הוא ג"כ לח ובעל מראה א' כמים. והוא הנקרא בל' הש"ס הגל שהנקרא בל' הכתוב קטור נקרא בל' הש"ס רביל. והוא מענין הגל הכללי שהוא דבר שאין בו ממש שם הקטור הוא יותר דק ורוחני מן העשן. ומה שאמר במקום אחד עלה קיטור הארץ כקיטור הכבשן (בראשית י"ט כ"ח). ובמקום אחר אמר ויעל עשנו כעשן הכבשן (שמות י"ט כ"ח) היינו לפי שזמן הכבשן יולאים גם עשן גם קיטור שניהם יחד שהכבשן הוא תנור ששורפין בו אש אבנים לסיד או כלי חרס לחים שיזרפו ויתקשו ע"י האור ומן העצים שמוליקין בו יוצא עשן ומן הלחות שבאבני הסיד והכלים הלחים יוצא קטור ולפי שהי' מהפכת סדס ע"י גפרית שהוא כשהות בוער אין עשן יוצא ממנו רק קיטור לפיכך אמר שם כקיטור הכבשן. אמנם בהר סיני שהי' ההר בוער כפשוטו בהעלאת עשן לפיכך אמר בו כעשן הכבשן :

משם קיטור, ענין הקערה של הקרבנות כמו והקטיר המזבחה, והקטירו בני אהרן והיינו הנחת הקרבן על האש לתכלית שיעלה ממנו קיטור לריח נחום. כי הקרבנות כולם בשמים לקים

למים ובהם צוערים אין עשן יוצא מהם אלא קיטור .
 שמשום כך ג"כ לא נמצא לשון הקטרה כ"א בבנין
 הכבד והקטור ויקטר כליל הקטר . מוקטר ומוגש
 לשמי . שפי' נתינת הקרבן על האש ומשך שייעלה
 ממנו קיטור והכהן בעצמו אינו מוציא הקטור רק הוא
 הגורם יציאת הקטור ע"י הנתינה על האש לסיכך בא
 לשון הקטרה תמיד בהפעיל . והשם קטרת והוא שם
 החאר המופשט והיינו דבר המוכן להינתן על האש
 כדי שיצא ממנו קיטור (דאמפף ווערק) וגופל שם
 קטרת על כל דבר המוכן להיות נקטר בין קרבנות
 הב"ח ובין סמים הנקטרים . אך לא נמצא שם קטרת
 כ"א בבשמים ביחוד כמו ועשית מוצח מקטר קטרת .
 קטרת סמים . ועשית אותה קטרת רקח . מוצח
 הקטרת . והעצם בזה לפי שהעיקר המבוקש בקטרת
 הסמים הוא העלאת הקיטור שהוא עיקר העבודה בו
 ואין עוד עמה עבוד אחרת לפיכך יפול בו לבד שם קטור
 בסמם שהוא עיקר עבודתו משא"כ שאר קרבנות כגון
 העולה ואימורי הקרבנות הנאכלים והמנחות שאע"פ
 שאמר בהם ג"כ לשון הקטרה אין העלאת הקיטור
 בהם העבודה העיקרית שעיקר העבודה וריקת הדם
 והתנופה והרגשה וניצוא בזה ואף כשלא נקטרו
 האימורים כלל אין הוצח נפסל בכך . אבל קטרת
 הסמים אם לא העלה קיטור ממנו לא עשה ולא כלום

סליק



מודעה . ידעתי כי יש עוד הרבה שמות המתיחסות אל המלאכה בזולת השמות שנתבארו פה בחלק
 השלישי אבל הנה הנם מבוזרים כבר בחלקים הקודמים גם בשרשים שלי למספיק בע"ה :

על ידי הפועל העוסק במלאכת הקדש הדרוקר **שמואל צבי** בן מהור"ר
קלונימוס קלמן מהימן באך ולע"ע בדיהרנפורט
על ידי הפועל העוסק במלאכת הקדש הדרוקר משה בן מהור"ר שמואל בן ריטשוואל
על ידי הפועל העוסק במלאכת הקדש הזעציר **יאקב** בן מהור"ר **דניאל** ג"י
 מק"ק דיהרנפורט טמשפחת בלאך